

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. liepos 10 d.*

„Valstybės pagalba — Gofruoti pakavimo produktai — Pagalba popieriaus fabriko statybai — Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka — Priimtinumas — Įgaliojimo, kurį juridinis asmuo suteikia savo advokatams, teisėtumas — Sprendimas, priimtas pasibaigus pirminiam patikrinimui — Teisė pareikšti ieškinį — Suinteresuotųjų šalių procesinės teisės — Rimti sunkumai, leidžiantys pradėti formalią tyrimo procedūrą — Komisijos diskrecijos įgyvendinimas — EB 87 straipsnio 3 dalies a punktas — EB 88 straipsnio 2 ir 3 dalys — Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnis — Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 ir 6 dalys“

Byloje T-304/08

Smurfit Kappa Group plc, įsteigta Dubline (Airija), atstovaujama advokatų T. Ottervanger ir E. Henny,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Martenczuk ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

palaikomą

Propapier PM 2 GmbH, buvusios *Propapier PM2 GmbH & Co. KG*, įsteigtos Eizenhiutenštate (Vokietija), atstovaujamos advokatų H.-J. Niemeyer ir C. Herrmann,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos sprendimą C (2008) 1107, kuriuo Vokietijos valdžios institucijų numatoma suteikti nacionalinė regioninė pagalba įmonei *Propapier PM2* popieriaus fabrikui Eizenhiutenštate (Brandenburgo šiaurės rytų regionas) statyti skelbiama suderinama su bendrąja rinka (Valstybės pagalba N 582/2007 – Vokietija),

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. Azizi, teisėjai S. Frimodt Nielsen (pranešėjas) ir A. Popescu,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 28 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Smurfit Kappa Group plc* yra tarptautinė įmonė, kurios buveinė Airijoje. Ji savo veiklą pakuočių sektoriuje daugiausia vykdo Europoje ir Lotynų Amerikoje. Ji gamina ir prekiauja gofruotais pakavimo produktais (toliau – CCM produktai), gofruoto kartono ir kompaktinio kartono lapais, gofruoto kartono ir kompaktinio kartono dėžėmis, grafiniu ir specialiu kartonu. Taip pat perdirba surinkto popieriaus atliekas.
- 2 2007 m. spalio 8 d. raštu Vokietijos valdžios institucijos pranešė Europos Komisijai apie savo ketinimą skirti *Propapier PM2 GmbH & Co. KG* 82 509 500 EUR (arba 72 154 700 EUR pagal dabartinę vertę) subsidiją investicijoms (toliau – nagrinėjama pagalba) statant popieriaus fabriką ir elektros pastotę Eizenhiutenštate, Brandenburgo šiaurės rytų regione (Vokietija). Komisija užregistravo šį pranešimą Nr. 582/2007.
- 3 Iš nagrinėjamos pagalbos finansuojamas popieriaus fabrikas buvo skirtas gaminti dviejų rūšių CCM produktus, būtent, pirma, lygų kartoną, kurio gramatūra siekia iki 150 g/m², antra, gofruotą kartoną, gaminamą iš perdirbto pluošto. Fabrikas turėjo būti statomas nuo 2007 m. gruodžio mėn. iki 2010 m. vidurio.
- 4 2007 m. lapkričio 9 d. ieškovė pateikė Komisijai konfidencialų skundą dėl nagrinėjamos pagalbos.
- 5 2007 m. gruodžio 7 d. laišku Komisija nusiuntė Vokietijos Federacinei Respublikai prašymą pateikti papildomos informacijos. Vokietijos valdžios institucijos į šį prašymą pateikti informacijos atsakė 2008 m. sausio 3 d. laišku.
- 6 2008 m. sausio 25 d. įvyko Komisijos tarnybų ir Vokietijos valdžios institucijų posėdis, kuriame dalyvavo į bylą įstojusios šalies atstovai.
- 7 2008 m. sausio 29 d. Komisija užregistravo du oficialius skundus ir persiuntė juos Vokietijos Federacinei Respublikai, kad ši pateiktų savo pastabas.
- 8 2008 m. vasario 1 d. laišku Komisija nusiuntė Vokietijos Federacinei Respublikai naują prašymą pateikti informacijos.
- 9 2008 m. vasario 6 d. ir 14 d. laiškais Vokietijos Federacinė Respublika atsakė atitinkamai į šio sprendimo 7 punkte minėtus skundus ir šio sprendimo 8 straipsnyje minėtą prašymą pateikti informacijos.
- 10 2008 m. vasario 20 d. Komisijai buvo pateiktas trečias oficialus skundas. Kadangi jis buvo grindžiamas tais pačiais argumentais kaip du pirmieji, valstybei narei apie jį nebuvo pranešta.
- 11 2008 m. balandžio 2 d. Komisija, nepradėjusi EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros, priėmė Sprendimą C (2008) 1107, kuriuo nagrinėjama pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka (toliau – ginčijamas sprendimas).

- 12 Ginčijamame sprendime Komisija, be kita ko, konstatavo, kad nagrinėjama pagalba neviršija ribų, numatytų 2007–2013 m. nacionalinių regioninių pagalbos teikimo gairių (OL C 54, 2006, p. 13) 68 dalyje, kuri suformuluota taip:

„Kai bendra pagalbos suma iš visų šaltinių sudaro daugiau nei 75 % didžiausios pagalbos sumos, kuri galėtų būti suteikta investiciniam projektui, kurio reikalavimus atitinkančios išlaidos yra 100 mln. EUR, pagal pagalbos suteikimo dieną galiojančią didelėms įmonėms aukščiausią standartinę ribą, nustatytą patvirtintame regioninės pagalbos žemėlapyje, ir kai:

- a) pagalbos gavėjo pardavimai sudaro daugiau kaip 25 % atitinkamo (-ų) produkto (-ų) atitinkamoje (-ose) rinkoje (-se) prieš įgyvendinant investicijas arba įgyvendinus investicijas sudarys daugiau kaip 25 %; arba
- b) projekto sukurti gamybos pajėgumai sudaro daugiau kaip 5 % rinkos dydžio, skaičiavimui pasitelkiant atitinkamo produkto tikrojo vartojimo duomenis, nebent vidutinis jo tikrojo vartojimo metinis prieaugis per pastaruosius penkerius metus yra didesnis nei vidutinis Europos ekonominės erdvės BVP metinis prieaugis,

Komisija patvirtins regioninę investicinę pagalbą tik pagal Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą išsamiai patikrinusi, ar pagalba yra reikalinga investicijoms skatinti ir ar pagalbos nauda yra didesnė nei konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai.“

- 13 Cituotoje gairių dalyje esančioje 63 išnašoje patikslinama, kad prieš įsigaliojant šiems gairėms, t. y. iki 2007 m. sausio 1 d., Komisija ketino nustatyti ir kitus kriterijus, į kuriuos ji atsižvelgs vertindama, ar pagalba yra būtina siekiant užtikrinti skatinamąjį investicijų poveikį ir ar pagalbos suteikiama nauda yra didesnė už konkurencijos iškraipymus ir jų poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 14 Ginčijamo sprendimo 119 ir 120 konstatuojamosiose dalyse Komisija atmetė argumentus, išdėstytus jai dėl nagrinėjamos pagalbos patektuose skunduose (žr. šio sprendimo 4, 7 ir 10 punktus), ir pažymėjo, kad yra saistoma gairių, pagal kurias, anot jos, nenumatyta galimybė pradėti formalią tyrimo procedūrą bylose, kuriose nėra viršytos minėtų gairių 68 dalyje nustatytos ribos. Komisijos nuomone šiuo klausimu, pajėgumų padidėjimo ir rinkos dalių ribų laikymasis kiekvieno subsidijuoto projekto atveju garantuoja, pirma, kad numatomas konkurencijos iškraipymas neviršija laukiamos naudos, ir, antra, kad yra pakankamai prisidėta prie regiono plėtros tikslo.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 15 2008 m. rugpjūčio 5 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijoje gautu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 16 2008 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotu dokumentu *Propapier PM2 Gmb & Co. KG*, kuri proceso metu tapo *Propapier PM 2 GmbH*, pateikė prašymą įstoti į šią bylą Komisijos pusėje. 2009 m. balandžio 21 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininkas pritarė šiam įstojimui į bylą.
- 17 2009 m. gegužės 14 d. į bylą įstojusi šalis užginčijo perduotos su ja susijusios rašytinės proceso dalies medžiagos išsamumą. Kanceliarijos raštu ji buvo patikinta, kad gavo visus rašytinės proceso dalies dokumentus, ir daugiau šio fakto neginčijo.

- 18 Kadangi ieškovė paprašė, kad būtų užtikrintas tam tikrų pareiškimų, kuriais pasikeista per rašytinę proceso dalį, dalių konfidencialumas į bylą įstojusios šalies atžvilgiu, o ši šalis ginčijo kai kuriuos šiuos prašymus, 2010 m. liepos 5 d. nutartimi Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas patenkino ieškovės prašymus iš dalies. Todėl į bylą įstojusiai šaliai buvo pateikta tam tikra papildoma informacija ir leista papildyti įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 19 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, iš pradžių teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai. Iš dalies atnaujinus Bendrojo Teismo sudėtį, byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui, posėdžiaujančiam toje pačioje kolegijoje. Kadangi vienas kolegijos narys negalėjo vykdyti savo pareigų, Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį paskyrė kitą į kolegiją trūkstamą teisėją.
- 20 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi išlaidas.
- 21 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 22 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, šalims raštu pateikė klausimus.
- 24 Šalys buvo išklausytos ir pateikė atsakymus į Bendrojo Teismo klausimus per 2011 m. lapkričio 28 d. posėdį.
- 25 Per posėdį Komisija ir į bylą įstojusi šalis atsisakė ginčyti ieškinio priimtinumą atsižvelgiant į Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies a punkte numatytos pareigos laikymąsi; šis faktas buvo užfiksuotas teismo posėdžio protokole.
- 26 Pasibaigus posėdžiui Bendrasis Teismas suteikė ieškovei galimybę per tris savaites nuo teismo posėdžio protokolo gavimo dienos pateikti bet kokius įrodymus, kurie, anot jos, yra būtini įrodant advokatams suteikto įgaliojimo teisėtumą.
- 27 Ieškovės per nustatytą laiką pateikti dokumentai buvo perduoti Komisijai ir į bylą įstojusiai šaliai, kad šios pateiktų savo pastabas. 2012 m. sausio 25 d. Bendrasis Teismas gavo šias pastabas ir užbaigė žodinę proceso dalį.

Dėl teisės

Dėl priimtinumų

- 28 Pirma, Komisija ir į bylą įstojusi šalis ginčija ieškinio priimtinumą Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies b punkte numatytų reikalavimų atžvilgiu. Antra, Komisija taip pat ginčija ieškovės teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.

Dėl ieškovės advokatams suteikto įgaliojimo teisėtumo

- 29 Remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies b punktu, jei ieškovė yra privatinės teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, kartu su ieškiniu jis turi pateikti įrodymą, kad advokato įgaliojimus jam tinkamai suteikė asmuo, kuris turi teisę tai daryti. Pagal minėto reglamento 44 straipsnio 6 dalį, jei ieškinys neatitinka minėto reikalavimo, Teismo kancleris nustato protingą terminą, per kurį ieškovas turi šiuos reikalavimus įvykdyti, pašalindamas paties ieškinio trūkumus arba pateikdamas pirma nurodytus dokumentus. Jei ieškovas iki nustatyto termino nepašalina ieškinio trūkumų arba nepateikia reikalingų dokumentų, Bendrasis Teismas nusprendžia, ar dėl šių sąlygų nevykdymo ieškinys yra nepriimtinas dėl to, kad netenkina nustatytų reikalavimų ieškiniams.
- 30 Iš šių nuostatų matyti, kad Bendrojo Teismo kancleris privalo paraginti privatinės teisės reglamentuojamą juridinį asmenį pašalinti ieškinio trūkumus, jei šis nevykdo savo pareigos pateikti advokatams suteikto įgaliojimo teisėtumo įrodymą, ir tik jei ieškovas neįvykdo kanclerio raginimo per nustatytą terminą, Bendrasis Teismas gali paskelbti, kad ieškinys nepriimtinas.
- 31 2008 m. rugpjūčio 5 d. šį ieškinį ieškovės vardu pateikė Amsterdamo (Nyderlandai) advokatūrai priklausantys advokatai T. Ottervanger ir E. Henny. Ieškovė prie pareiškimo pridėjo įgaliojimą, kuriuo minėti advokatai įgaliojami pareikšti šį ieškinį. Ši įgaliojimą pasirašė grupės generalinis sekretorius M. O’Riordan.
- 32 Taikydamas Procedūros reglamento 44 straipsnio 6 dalį Bendrojo Teismo kancleris nustatė ieškovei terminą pateikti įrodymą, kad šį įgaliojimą surašęs asmuo turėjo kompetenciją pasirašyti tokį aktą bendrovės vardu. Per nustatytą terminą ieškovė, teigdama, kad pagal Airijos įstatymus grupės generalinis sekretorius yra kompetentingas įgaluoti advokatus bendrovės vardu pareikšti ieškinį, pateikė antrą įgaliojimą, kurį 2008 m. rugpjūčio 28 d. pasirašė valdybos narys G. McGann.
- 33 Kadangi į bylą įstojusį šalis ir Komisija užginčijo ir M. O’Riordan, ir G. McGann kompetenciją, ieškovė iki žodinės proceso dalies pabaigos pateikė 2011 m. gruodžio 8 d. bendrovės valdybos rezoliuciją, patvirtinančią, kad G. McGann, kaip generalinis direktorius ir vienas iš bendrovės valdybos narių, buvo kompetentingas suteikti antrą įgaliojimą.
- 34 Pirma, į bylą įstojusi šalis ginčija galimybę teisme pašalinti trūkumus tuo atveju, jei nėra įvykdytas Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 straipsnio b punkte numatytas įpareigojimas. Tokio teiginio negalima nepaisyti, nes minėtas trūkumų pašalinimas numatytas to paties reglamento 44 straipsnio 6 dalyje, kurioje įtvirtinta, kad Bendrojo Teismo kancleris nustato terminą pašalinti ieškinio trūkumus ir kad nepašalinus trūkumų per nustatytą terminą, Bendrasis Teismas turi įvertinti, ar dėl šios aplinkybės ieškinys yra nepriimtinas (žr. šio sprendimo 29 punktą).
- 35 Šiuo atveju, kaip buvo minėta šio sprendimo 32 punkte, ieškovė per Bendrojo Teismo kanclerio jai nustatytą terminą suteikė antrą įgaliojimą. Todėl reikia išnagrinėti, antra, ar antras įgaliojimas atitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies b punkto reikalavimus.

- 36 Šiuo klausimu Komisija ir į bylą įstojusi šalis tvirtina, kad šalinant ieškinio trūkumus pridėtų įstatų, dėl kurių autentiškumo jos neprieštarauja, 66–68 straipsniuose numatyta, jog sprendimą pareikšti ieškinį ir įmonės vardu suteikti įgaliojimą advokatams turi kolegialiai priimti valdyba ir kad ši kompetencija gali būti deleguota vienam ar keliems valdybos nariams. Todėl Komisija ir į bylą įstojusi šalis tvirtina, kad ieškovė pažeidė Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies b punkte numatytą įpareigojimą, nes neįrodė, jog valdyboje buvo svarstomas klausimas įgaluoti T. Ottervanger ir E. Henny pateikti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo arba klausimas suteikti tokius įgaliojimus G. McGann.
- 37 Tačiau nors Bendrasis Teismas negali būti tikras, kad G. McGann vis dėlto turėjo teisę suteikti antrą įgaliojimą, nes ieškovė nepateikė ankstesnio bendrovės valdybos sprendimo pareikšti šį ieškinį arba įgaluoti G. McGann spręsti klausimą dėl tokio kreipimosi į teismą, bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad 2011 m. gruodžio 8 d. sprendimu valdybą pareiškė patvirtinanti, jog bendrovės generalinis direktorius ir valdybos narys G. M. McGann turėjo kompetenciją šiuo klausimu (žr. šio sprendimo 33 punktą).
- 38 Nors, kaip nurodo į bylą įstojusi šalis, šis patvirtinimas iš tikrųjų buvo pateiktas daugiau kaip po trejų metų nuo šio ieškinio pareiškimo momento ir bendrovės valdybos sudėtis nuo antrojo įgaliojimo suteikimo datos galėjo pasikeisti, vis dėlto nėra jokių abejonių dėl ieškovės, teisiškai išipareigojusios trečiųjų asmenų atžvilgiu savo valdybos sprendimais, noro, kad šis ieškinyš būtų pareikštas.
- 39 Todėl į bylą įstojusios šalies ir Komisijos nurodytą nepriimtino pagrindą, susijusį su tuo, kad ieškinyš neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies b punkto reikalavimų, reikia atmesti (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1989 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Maurissen ir Union syndicale prieš Audito Rūmus*, 193/87 ir 194/87, Rink. p. 1045, 33 ir 34 punktus).

Dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį

- 40 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, nurodo, kad ieškovė, nors ir yra suinteresuotoji šalis, nėra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu. Todėl ji negali ginčyti ginčijame sprendime pateiktų vertinimų, susijusių su aptariamos pagalbos suderinamumu su bendrąja rinka, pagrįstumo. Visais ieškinyje išdėstytais argumentais siekiama paneigti tokio vertinimo, susijusio su aptariamos pagalbos suderinamumu su bendrąja rinka, pagrįstumą, o ne nurodyti, kad buvo pažeistos ieškovės pagal EB 88 straipsnio 2 dalį turimos procesinės teisės.
- 41 Be to, Komisija tvirtina, kad ieškovės teiginys, jog administracinės procedūros trukmė parodo, kad yra rimtų sunkumų, dėl kurių reikėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą, pirmą kartą buvo pateiktas dublike, todėl taip pat nepriimtinas. Taigi darytina išvada, kad visi ieškinio pagrindai nepriimtini.
- 42 Pirmiausia reikia pažymėti, jog, nepaisant to, kad vykstant procesui, t. y. 2009 m. gruodžio 1 d., įsigaliojo SESV 263 straipsnis, klausimas dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą priimtino turi būti sprendžiamas remiantis tik EB 230 straipsnio ketvirta pastraipa (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo nutarčių *Norilsk Nickel Harjavalta ir Umicore prieš Komisiją*, T-532/08, Rink. p. II-3959, 68–75 punktus ir *Etimine ir Etiproducs prieš Komisiją*, T-539/08, Rink. p. II-4017, 74–81 punktus), ir šalys šio fakto neginčija.
- 43 Remiantis EB 230 straipsnio ketvirta pastraipa, fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.
- 44 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas skirtas, gali remtis tuo, kad sprendimas konkrečiai su jais susijęs, tik tuomet, jei šis sprendimas juos paveikia dėl jų ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų, todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam toks sprendimas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo

sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223; 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 20 punktas; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 14 punktas; 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Rink. p. I-10737, 33 punktas ir 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink. p. I-6619, 36 punktas).

- 45 Kadangi šis ieškinys susijęs su Komisijos sprendimu valstybės pagalbos srityje, primintina, kad vykdamas valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti išskirtas, pirma, EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytas pirminis pranešimo apie pagalbą patikrinimo etapas, kurio tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, tyrimo etapas, numatytas 88 straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiai procedūrai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, EB sutartyje numatyta Komisijos pareiga pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (šiuo klausimu žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 46 Iš to matyti, kad kai nepradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros Komisija sprendimu, priimtu remiantis 88 straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, asmenys, kurie turi šias procesines garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, jei turi galimybę šį sprendimą užginčyti Sąjungos teisme. Dėl šių priežasčių teismas pripažįsta priimtiniu EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyto suinteresuotojo asmens pareikštą ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo, kai asmuo pareikšdamas ieškinį siekia apginti savo procesines teises, kurias jis grindžia ta nuostata (žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 47 Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio h punktą EB 88 straipsnyje numatytas suinteresuotasis asmuo – tai, be kita ko, bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurių interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, t. y. visų pirma su šios pagalbos gavėju konkuruojančios įmonės. Remiantis teismų praktika tai, kitaip tariant, yra neapibrėžta asmenų grupė (2011 m. gegužės 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Kronofly ir Kronotex*, C-83/09 P, Rink. p. I-4441, 63 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 1984 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Intermills prieš Komisiją*, 323/82, Rink. p. 3809, 16 punktą).
- 48 Tačiau jeigu ieškinį pareiškęs asmuo ginčija paties sprendimo, kuriuo vertinama pagalba, pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad jis gali būti laikomas EB 88 straipsnio 2 dalyje nurodytu suinteresuotuoju asmeniu, nepakanka, kad ieškinys būtų pripažintas priimtiniu. Jis dar turi įrodyti turįs ypatingą statusą, kaip numatyta šio sprendimo 44 punkte minėtame Sprendime *Plaumann prieš Komisiją*. Taip būtų būtent tuo atveju, kai ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba iš esmės paveiktų ieškovo padėtį rinkoje (žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 49 Dėl sąlygos, pagal kurią ieškovės padėčiai atitinkamoje rinkoje turi būti daromas esminis poveikis, reikia pažymėti, jog vien aplinkybės, kad aktas gali kaip nors paveikti atitinkamoje rinkoje susiklosčiusius konkurencijos santykius ir kad suinteresuotoji įmonė konkuruoja su šio akto adresatu, nepakanka. Todėl įmonė negali remtis vien argumentu, kad ji yra įmonės, pagalbos gavėjos, konkurentė; ji taip pat turi įrodyti, kad yra situacijoje, kuri ją individualizuoja taip pat kaip ir sprendimo adresatą (2007 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Lenzing*, C-525/04 P, Rink. p. I-9947, 32 ir 33 punktai ir 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06 P, Rink. p. I-10515, 47 ir 48 punktai).

- 50 Galiausiai pagal nusistovėjusią teismų praktiką Sąjungos teismas neturi aiškinti ieškovo ieškinio, kuriuo ginčijamas tik pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka įvertinančio sprendimo pagrįstumas, taip, kad juo iš tiesų siekiama apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies kylančias ieškinį pareiškusio asmens procedūrinės teises, jeigu jis aiškiai nepateikė pagrindo, kuriuo siekiama tokio tikslo. Tokiu atveju dėl ieškinio pagrindų aiškinimo iš tiesų būtų perkvalifikuotas jo dalykas (47 punkte minėto *Sprendimo Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 55 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 29 d. *Sprendimo Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, neskelbiamo Rinkinyje, 25 punktą).
- 51 Tačiau toks teisės aiškinti ieškinio pagrindus apribojimas nekliudo Sąjungos teismui išnagrinėti ieškovės pateiktų argumentų dėl esmės, siekiant patikrinti, ar jais galima įrodyti pagrindo, kuriuo aiškiai nurodoma, jog yra rimtų sunkumų, pateisinančių EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros pradėjimą, pagrįstumą (47 punkte minėto *Sprendimo Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 56 punktą).
- 52 Iš tikrųjų, kai ieškovas prašo panaikinti sprendimą nepateikti prieštaravimų, jis iš esmės ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl nagrinėjamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus formalios tyrimo procedūros, taip pažeidžiant jo procesines teises. Siekdamas, kad jo prašymas panaikinti būtų patenkintas, ieškovas gali nurodyti bet kokį pagrindą, kuriuo galima įrodyti, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turi pirminiu priemonės, apie kurią pranešta, patikrinimo etapu, turėjo kilti abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka. Vis dėlto naudojant tokius argumentus negali būti pakeistas ieškinio dalykas ar jo priimtumo sąlygos. Atvirkščiai, būtent abejonės dėl šio suderinamumo yra įrodymas, kuris turi būti pateiktas siekiant įrodyti, kad Komisija privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje (žr. 2011 m. spalio 27 d. *Sprendimo Austrija prieš Scheucher-Fleisch ir kt.*, C-47/10 P, Rink. p. I-10707, 50 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 53 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia išnagrinėti ieškovės procesinę padėtį.
- 54 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovė yra EB 88 straipsnio 2 dalyje nurodyta suinteresuotoji šalis, ir Komisija bei į bylą įstojusi šalis tam neprieštarauja. Iš esmės ji tvirtina, kad yra tiesioginė į bylą įstojusios šalies konkurentė, ir šio fakto neneigia nei Komisija, nei į bylą įstojusi šalis, nei paneigia kokie nors bylos dokumentai. Tačiau šalys nesutaria klausimu, ar ginčijamas sprendimas yra konkrečiai susijęs su ieškove ir ar dėl šios priežasties ji gali ginčyti ginčijamame sprendime pateikto vertinimo dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka pagrįstumą, o ne ginti procesines teises.
- 55 Nors ieškovė pateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad aptariama pagalba galėjo padaryti poveikį jos konkurencinei padėčiai rinkoje, ji vis dėlto neįrodė, kad jos padėčiai rinkoje bus padarytas esminis poveikis, kaip nurodyta šio sprendimo 48 ir 49 punktuose minėtoje teismų praktikoje.
- 56 Pirma, ieškovė po pranešimo apie nagrinėjamą pagalbą pateiktą prašymą nagrinėti skundą konfidencialiai grindžia savo dalyvavimu administracinėje procedūroje. Tačiau įmonės dalyvavimas Reglamento Nr. 659/1999 numatytame pirminiame pranešimo patikrinime negali įrodyti, kad pasibaigus šiai procedūrai priimtas sprendimas konkrečiai susijęs su ja tik dėl to, kad ji yra skundą pateikusi šalis (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 9 d. *Sprendimo 3F prieš Komisiją*, C-319/07 P, Rink. p. I-5963, 94 ir 95 punktus).
- 57 Antra, ieškovė teigia, kad CCM produktų rinka yra integruota ir kad bet kokia gamintojui suteikta valstybės pagalba turi įtakos visiems jo konkurentams Europos ekonominėje erdvėje (EEE). Tačiau iš ieškovės konfidencialiame skunde pateiktos informacijos matyti, kad EEE CCM produktų sektorius apima apie 130 bendrovių. Todėl šiuo ieškovės argumentu patvirtinama, kad suteikta pagalba padarys poveikį subjektų konkurenciniams santykiams, tačiau jo nepakanka siekiant įrodyti, kad bus iš esmės paveikta jos konkurencinė padėtis ir dėl to ji išsiskirs iš daugumos subjektų.

- 58 Trečia, ieškovė tvirtina, kad aptariama pagalba padės pastatyti didžiausią CCM produktų fabriką Europoje ir kad pradėjus eksploatuoti šį fabriką bus neišvengiamai daromas didelis poveikis kainų lygiui. Šis teiginys, kaip ir ankstesnysis, galiausiai į bylą įstojusios šalies užginčytas, kad ir kaip būtų, yra nepakankamas siekiant įrodyti, jog ginčijamas sprendimas konkrečiai susijęs su ieškove, nes ji nenurodo jokių savo situacijos ypatybių, galinčių įrodyti, jog šio fabriko atidarymas padarys jai tokį poveikį, dėl kurio ji išsiskirs iš daugumos kitų į bylą įstojusios šalies konkurentų.
- 59 Ketvirta, ieškovė pažymi, kad CCM produktų rinka dėl perteklinių gamybos pajėgumų yra struktūriškai nesubalansuota ir kad ji buvo priversta uždaryti daugelį savo fabrikų. Tačiau, kaip nurodo Komisija ir į bylą įstojusi šalis, fabrikų uždarymą galima paaiškinti tuo, kad ieškovė savarankiškai priimdavo sprendimus dėl valdymo, pavyzdžiui, dėl turimų fabrikų modernizavimo atsižvelgiant į technikos progresą arba dėl gamybos sistemos racionalizavimo, ir nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad ji neuždarė savo fabrikų dėl jų senumo. Kad ir kaip būtų, net darant prielaidą, kad ieškovė buvo priversta sumažinti savo gamybos pajėgumus dėl struktūrinio CCM produktų pasiūlos ir paklausos disbalanso, tokios aplinkybės priežastis negali būti aptariama pagalba subsidijuotas fabrikas ir vien tik dėl jos ieškovė negali būti išskirta iš kitų į bylą įstojusios šalies konkurentų (šiuo klausimu žr. 2009 m. lapkričio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Scheucher-Fleisch ir kt. prieš Komisiją*, T-375/04, Rink. p. II-4155, 59 ir 60 punktus).
- 60 Penkta, galiausiai atrodo, jog ieškovės argumentas, kad 800–1 000 km spinduliu aplink aptariama pagalba subsidijuotą fabriką esančioje teritorijoje ji turi šešis fabrikus ir kad dėl šios pagalbos į bylą įstojusi šalis taps jos pagrindine tiesiogine konkurente, prieštarauja jos antram argumentui, kad CCM produktų rinka yra labai konkurencinga ir integruota, o bet kokia bet kuriam gamintojui skirta subsidija neišvengiamai paveiks visų jos konkurentų EEE kainų lygį. Kad ir kaip būtų, remiantis vien aplinkybe, kad šalia subsidijuoto fabriko ieškovė turi šešis fabrikus ir kad dėl aptariamą pagalbą į bylą įstojusi šalis pasiekė beveik vieno milijono tonų per metus CCM produktų gamybos mastą, nors, pavyzdžiui, bendras metinis gamybos pajėgumas šešiuose ieškovės fabrikuose siekia apie [konfidencialu]¹, negalima daryti išvados, jog ieškovės padėtis rinkoje bus iš esmės paveikta. Į bylą įstojusi šalis nurodo, ir šiam teiginiui neprieštaraujama, kad ieškovė nėra jos pagrindinė konkurentė, kad ji ir ieškovė skverbiasi į skirtingas geografines rinkas ir kad net darant prielaidą, jog fabrikų geografinio artumo kriterijus yra svarbiausias, kitų nei ieškovė konkurentų fabrikai yra arčiau fabriko, kuris turėjo būti pastatytas Eizenhiutenštate.
- 61 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog aptariama pagalba gali iš esmės neigiamai paveikti jos padėtį rinkoje. Šiomis aplinkybėmis ieškovė, kaip suinteresuotoji šalis, gali tik siekti apginti pagal EB 88 straipsnio 2 dalį turimas procesines teises ir ginčyti Komisijos atsisakymą pradėti formalią tyrimo procedūrą, tačiau negali ginčyti vertinimų, kuriais remdamasi Komisija padarė išvadą, jog aptariama pagalba suderinama su bendrąja rinka, pagrįstumo. Taigi reikia išnagrinėti ieškovės pateiktų argumentų pobūdį, nes Komisija ir į bylą įstojusi šalis tvirtina, kad nė vienu šio ieškinio pagrindu nesiekama apginti suinteresuotosios šalies procesinių teisių.
- 62 Remiantis šio sprendimo 50–52 punktuose paminėta teismų praktika aplinkybė, jog ieškovei nepavyko įrodyti, kad aptariama pagalba iš esmės paveikė jos padėtį rinkoje, nekliudo jai pateikti argumentus dėl Komisijos vertinimo pagrįstumo, siekiant įrodyti, jog Komisijai turėjo kilti abejonių dėl aptariamą pagalbą suderinamumo su bendrąja rinka, pateisinančių EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros pradėjimą, tačiau su sąlyga, kad bent vienas jos ieškinio pagrindų bus susijęs su tuo, jog Komisija nepaisė savo pareigos pradėti formalią tyrimo procedūrą. Šiuo klausimu primintina, kad Komisija privalo pradėti formalią tyrimo procedūrą, pirmiausia jei atsižvelgdama į per pirminio patikrinimo procedūrą gautą informaciją susiduria su rimtais sunkumais vertindama nagrinėjamą priemonę. Ši pareiga kyla tiesiogiai iš EB 88 straipsnio 3 dalies, kaip ji išaiškinta teismų praktikoje, ir iš Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies, jei po pirminio patikrinimo Komisija

1 — Neatskleidžiami konfidencialūs duomenys.

konstatuoja, kad neteisėta priemonė kelia abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka (2008 m. vasario 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją*, T-289/03, Rink. p. II-81, 328 punktas).

- 63 Tačiau ieškovė visų pirma pažymi, kad ginčija aplinkybę, jog Komisija manė galinti priimti palankų sprendimą nepradėdama formalios tyrimo procedūros. Ji, be kita ko, mano, kad Komisija negalėjo „pasislėpti“ už Regioninės pagalbos teikimo gairėse jos apibrėžtų ribų, kad atsisakytų atlikti konkretų nagrinėjamos priemonės poveikio vertinimą. Įvertinus ginčijamos priemonės padarytą poveikį turėjo būti pradėta EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyta formali tyrimo procedūra. Be to, ieškovė nurodo, jog dėl to, kad nebuvo pradėta formali tyrimo procedūra, ji negalėjo įgyvendinti savo procesinių teisių.
- 64 Šiuo atžvilgiu pirmasis ieškinio pagrindas yra susijęs su tuo, kad Komisija nepaisė jai šiuo atveju tenkančios pareigos pradėti formalią tyrimo procedūrą ir pažeidė EB 88 straipsnio 2 dalį bei Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį.
- 65 Taigi bent vienu ieškinio pagrindu aiškiai siekiama apginti ieškovės procesines teises. Šiomis aplinkybėmis, priešingai, nei teigia Komisija ir į bylą įstojusi šalis, ieškovės pateikti argumentai, net jei yra susiję su vertinimų dėl aptariamą pagalbą suderinamumo su bendrąja rinka pagrįstumu, turi būti nagrinėjami tik jeigu jais siekiama įrodyti, kad Komisijai nepavyko įveikti rimtų sunkumų, su kuriais ji susidūrė per pirminio patikrinimo procedūrą (žr. šio sprendimo 52 punktą). Remiantis tuo darytina išvada, kad Komisijos viso ieškinio atžvilgiu nurodytam nepriimtinumui pagrindui negalima pritarti, o ieškovės pateiktų ieškinio pagrindų ir nagrinėjant kiekvieną pagrindą išdėstytų argumentų priimtumas, turi būti nagrinėjamas kiekvienu konkrečiu atveju.

Dėl esmės

- 66 Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su Komisijai šiuo atveju tenkančios pareigos pradėti formalią tyrimo procedūrą neįvykdymu pažeidžiant EB 88 straipsnio 2 dalį bei Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį. Nors šis pagrindas oficialiai nėra padalytas į dvi dalis, jis apima du atskirus kaltinimus. Pirma, ieškovė iš esmės kaltina Komisija padarius teisės klaidą, kai remdamasi gairių 68 dalimi ši padarė išvadą, kad gali nuspręsti, jog aptariama pagalba suderinama ir kad ji gali nepradėti formalios tyrimo procedūros, jeigu nėra viršytos minėtoje dalyje numatytos ribos. Antra, ieškovė pateikia kelis argumentus, įrodančius, kad Komisija susidūrė su sunkumais vertindama gairių 68 dalyje nustatytus kriterijus, kurie pateisina formalios tyrimo procedūros pradėjimą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo priimtumo

- 67 Komisija ginčija pirmojo ieškinio pagrindo priimtumą dėl to, kad grįsdama šį pagrindą ieškovė pateikė argumentus, kuriais siekiama paneigti ginčijamame sprendime padarytų vertinimų pagrįstumą.
- 68 Tačiau reikia priminti, jog ieškovė, būdama suinteresuotoji šalis, gali tvirtinti, kad Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą. Šiuo tikslu ieškovė, grįsdama tokį ieškinio pagrindą, taip pat gali pateikti argumentus, įrodančius, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turėjo atliekant pirminį aptariamą pagalbą patikrinimą, turėjo kilti abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka (šiuo klausimu žr. 52 punkte minėto Sprendimo *Austrija prieš Scheucher-Fleisch ir kt.* 50 punktą).
- 69 Reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Komisija, vertindama aptariamą pagalbą suderinamumą, lemiamą reikšmę suteikė aplinkybei, jog nebuvo viršytos gairių 68 dalyje numatytos ribos.

- 70 Todėl siekdama apginti procesines teises ieškovė gali ginčyti teisės klaidą, kurią, jos nuomone, Komisija padarė nusprendusi, kad aptariama pagalba suderinama su bendrąja rinka dėl to, kad nebuvo viršytos gairių 68 dalyje numatytos ribos, ir neigti faktinius vertinimus, dėl kurių Komisija buvo tikra, jog šios ribos šiuo atveju nebuvo pasiektos.
- 71 Tačiau Komisija gali teigti, kad dublike pirmą kartą pateiktas kaltinimas, susijęs su pirminio patikrinimo trukme, yra naujas ir negali būti siejamas su ieškinyje pateiktais argumentais. Todėl šis kaltinimas nepriimtinas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, pagal kurią vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.
- 72 Darytina išvada, kad nepriimtimumo pagrindą, kurį Komisija pateikė dėl pirmojo ieškinio pagrindo, išskyrus kiek jis susijęs su kaltinimu dėl pirminio patikrinimo trukmės, reikia atmesti.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pagrįstumo

- 73 Pateikdama pirmąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad iš EB 88 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies matyti, jog Komisija privalo pradėti formalią tyrimo procedūrą, jeigu po pirminio patikrinimo pagal EB 88 straipsnio 3 dalį jai nepavyksta išsklaidyti abejonių dėl valstybės pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Tačiau, anot jos, ginčijamos priemonės suderinamumas su bendrąja rinka nebuvo akivaizdus ir tam tikros vertinimo klaidos turėjo paskatinti Komisiją pradėti formalią tyrimo procedūrą, išsamesnį tyrimą ir reikalingos papildomos informacijos rinkimą.
- 74 Konkrečiai kalbant, Komisija padarė teisės klaidą, nes nusprendė, pirma, kad aplinkybė, jog gairių 68 dalyje numatytos ribos neviršytos, neleidžia jai pradėti išsamesnio nagrinėjamos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka tyrimo, antra, kad ji buvo saistoma klaidingu šios nuostatos aiškinimu.
- 75 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal 88 straipsnio 3 dalies nuostatas Komisija atlieka planuojamos valstybės pagalbos tyrimą, kurio tikslas yra susidaryti pirminę nuomonę apie šios pagalbos visišką ar dalinį suderinamumą su bendrąja rinka. EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyta formalus tyrimo procedūra siekiama apginti suinteresuotųjų trečiųjų šalių teises, be to, jis skirtas tam, kad Komisija prieš priimdama sprendimą, žinotų visas bylos aplinkybes, be kita ko, susipažindama su suinteresuotųjų trečiųjų šalių ir valstybių narių pastabomis. Nors Komisijos teisės sprendimo pradėti šią procedūrą atžvilgiu yra ribotos, tirdama ir vertindama bylos aplinkybes ji vis dėlto turi tam tikrą diskreciją nustatyti, ar jos sukelia rimtų sunkumų. Atsižvelgdama į Sutarties 88 straipsnio 3 dalies tikslą ir jai nustatytą pareigą laikytis gero administravimo principo, Komisija gali, pavyzdžiui, pradėti dialogą su pranešimą pateikusia valstybe ar su trečiosiomis šalimis tam, kad vykstant išankstinio tyrimo procedūrai įveiktų galimus kilusius sunkumus (žr. 2009 m. vasario 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją*, T-388/03, Rink. p. II-199, 87 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 76 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra yra privaloma, kai Komisija susiduria su rimtais sunkumais vertindama, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka (žr. 75 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* 88 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 77 Todėl remdamasi faktinėmis ir teisinėmis bylos aplinkybėmis Komisija turi nuspręsti, ar pagalbos suderinamumo nagrinėjimo metu patirti sunkumai reikalauja pradėti šią procedūrą. Šis sprendimas turi atitikti tris reikalavimus (žr. 75 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* 89 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 78 Pirma, Komisijos teisė po pirminio patikrinimo procedūros pareikšti nuomonę dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka pagal EB 88 straipsnį taikoma tik priemonėms, dėl kurių nekyla rimtų sunkumų, o šis kriterijus yra išimtinis. Taigi Komisija negali atsisakyti pradėti formalią tyrimo procedūrą remdamasi kitomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, trečiųjų asmenų interesais, procedūros ekonomijos sumetimais ar kitais administraciniais ar politiniais motyvais (žr. 75 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* 90 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 79 Antra, kai Komisija susiduria su rimtais sunkumais, ji privalo pradėti formalią procedūrą ir šiuo atžvilgiu neturi jokios diskrecijos (75 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* 91 punktas).
- 80 Trečia, rimtų sunkumų sąvoka yra objektyvaus pobūdžio. Tokių sunkumų egzistavimas turi būti nustatytas objektyviai tiek iš ginčijamo akto priėmimo aplinkybių, tiek iš jo turinio, susiejant sprendimo motyvus su įrodymais, kuriuos Komisija galėjo turėti tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl ginčijamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Iš to matyti, kad Bendrojo Teismo vykdoma teisėtumo kontrolė, susijusi su rimtų sunkumų nustatymu, dėl savo pobūdžio aprėpia daugiau nei vien patikrinimą, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos (šiuo klausimu žr. 75 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* 92 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 81 Teismų praktikoje taip pat nustatyta, kad tai, jog pirminio patikrinimo procedūros metu Komisijos atliktas tyrimas buvo nepakankamas ar neišsamus, yra požymis, kad kilo rimtų sunkumų (žr. 75 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* 95 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 82 Kai Komisija vertina valstybės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka atsižvelgdama į EB 87 straipsnio 3 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas, ji turi atsižvelgti į Bendrijos interesą ir negali nevertinti šių priemonių poveikio atitinkamai rinkai arba rinkoms visoje EEE. Tokiu atveju Komisija privalo ne tik patikrinti, ar šiomis priemonėmis bus veiksmingai prisidėta prie atitinkamų regionų ekonomikos plėtros, bet ir įvertinti šios pagalbos poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir, be kita ko, įtaką, kurią ji gali daryti Bendrijoje (2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-113/00, Rink. p. I-7601, 67 punktas).
- 83 Taikydama EB 87 straipsnio 3 dalį Komisija turi didelę diskreciją, kurios įgyvendinimas apima sudėtingus ekonominės ir socialinės sistemų vertinimus, kurie turi būti atliekami Bendrijoje. Šiuo atžvilgiu šiai diskrecijai įgyvendinti taikoma teisminė kontrolė, skirta tik įvertinti, ar laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, patikrinti nurodytų faktinių aplinkybių tikslumą ir nustatyti, ar yra teisės klaida, akivaizdi faktinių aplinkybių vertinimo klaida ir piktnaudžiavimas įgaliojimais (žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 59 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 84 Tačiau priimdama elgesio taisykles ir pranešdama apie jas viešai paskelbiant, kad nuo šio momento taikys jas atvejams, kuriems šios taisyklės skirtos, Komisija apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti paskirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą, nebent, atsižvelgdama į šiuos principus, ji nurodytų priežastis, dėl kurių nesilaiko savo pačios taisyklių (žr. 2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 211 punktą ir 44 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 60 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 85 Šiuo klausimu reikia priminti, kad gairių 68 dalyje įtvirtinta rinkos dydžio riba (25 %), taip pat gamybos pajėgumų augimo riba (5 %) sektoriams, kurių vidutinis prieaugis nėra ilgą laiką didesnis nei vidutinis EEE BVP prieaugis, pavyzdžiui, gofruoto kartono sektoriui, kurias viršijus Komisija privalo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą.
- 86 Ginčijamame sprendime Komisija manė galinti remdamasi šia nuostata padaryti išvadą, jog privalo pripažinti aptariamą pagalbą suderinama su bendrąja rinka, nepradedama formalios tyrimo procedūros, nes šiuo atveju konstatavo, kad nagrinėjamos ribos nebuvo viršytos. Todėl reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia ieškovė, Komisija taip elgdamasi padarė teisės klaidą, neleidžiančią išsklaidyti visų abejonių dėl aptariamą pagalbą suderinamumo su bendrąja rinka.
- 87 Komisija, kaip ji, beje, patvirtino per posėdį, manė privalanti šiuo atveju nepradėti formalios tyrimo procedūros dėl to, kad nėra viršytos gairių 68 dalyje nustatytos ribos. Dėl tos pačios priežasties Komisija taip pat nurodė, kad skundą pateikusią šalių argumentus bet kuriuo atveju reikia atmesti.
- 88 Tačiau jeigu pagal gairių 68 punktą Komisijai, privalančiai pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, jei yra viršytos ribos, nustatyta procesinė prievolė, kuriai netaikoma jokia išimtis, net jei *a priori* ši mano, jog aptariama pagalba suderinama su bendrąja rinka, vis dėlto iš 68 dalies neišplaukia, kad formalios tyrimo procedūros nebūtų reikėję pradėti, jei šios ribos nebūtų buvusios viršytos. Vienintelis šios nuostatos tikslas yra priversti Komisiją pradėti formalią tyrimo procedūrą tuo atveju, kai viršijamos šios ribos, o tikrai ne sutrukdyti tai padaryti tuo atveju, kai nagrinėjamos ribos nepasiekiamos. Aišku tokiu atveju Komisija turi galimybę nepradėti formalios tyrimo procedūros, tačiau negali pateisinti tokio sprendimo tuo, kad yra priversta padaryti tai pagal gairių 68 dalį.
- 89 Taigi padariusi išvadą, kad aptariama pagalba suderinama su bendrąja rinka, nes nėra peržengtos gairių 68 dalyje nustatytos ribos, Komisija suklydo dėl šios nuostatos turinio.
- 90 Be to, kaip teisingai nurodo ieškovė, dėl šios priežasties Komisija iki galo nepasinaudojo savo diskrecija vertinti aptariamą pagalbą suderinamumą su bendrąja rinka, kaip privalėjo tai padaryti (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 14 d. Bendrojo teismo sprendimo *Freistaat Sachsen prieš Komisiją*, T-357/02 RENV, Rink. p. II-5415, 45 punktą).
- 91 Šiuo atžvilgiu pagal teismų praktiką (žr. šio sprendimo 82 ir 83 punktus), Komisija privalo pasinaudoti didele diskrecija vertinti sunkumų patiriančiam regionui suteiktos pagalbos suderinamumą, kurią ji turi pagal EB 87 straipsnio 3 dalį, kad įvertintų, ar laukiama regiono plėtros nauda yra didesnė už konkurencijos iškreipimus ir subsidijuoto projekto poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 92 Tačiau iš ginčijamo sprendimo nematyti, jog tam, kad padarytų išvadą, jog aptariama pagalba suderinama su bendrąja rinka, Komisija iš tikrųjų atliko šį vertinimą. Ginčijamo sprendimo 119 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad privalėjo nepradėti išsamios klausimo, ar pagalbos priemonės nauda yra didesnė už konkurencijos iškreipimus, kuriuos ji gali sukelti, kai nepasiekiamos gairių 68 dalyje numatytos ribos, analizės. Be to, ginčijamo sprendimo 120 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad tik gairių laikymasis garantuoja, jog aptariama pagalba priemone prisidedama prie regiono plėtros.
- 93 Taigi sąlygos, patikrintos taikant gaires, be to, kad atitinka 68 dalyje numatytas rinkos dalių ir gamybos pajėgumų augimo ribas, yra susijusios tik su šiais elementais: pirma, ar regionas, kuriame yra subsidijuojamas projektas, turi teisę į valstybės pagalbą, „skirtą regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti“ [EB 87 straipsnio 3 dalies a punktas]; antra, ar laikomasi didžiausio leistino pagalbos intensyvumo, kuris priklauso nuo kliūčių regione laipsnio; galiausiai, trečia, ar laikomasi tam tikrų elgesio sąlygų, kaip antai gavėjo prašymo suteikti subsidiją iki darbų pradžios pateikimas, taip pat gavėjo įsipareigojimas eksploatuoti

subsidijuojamą fabriką mažiausiai penkerius metus. Tačiau reikia konstatuoti, kad siekiant įrodyti, jog bet kokia jas atitinkanti priemonė darys teigiamą poveikį regiono plėtrai, nepakanka, kad būtų laikomasi šių sąlygų.

- 94 Aišku, reikia pripažinti didelę Komisijos diskreciją išsiaiškinti ir ištirti bylos aplinkybes nustatant, ar valstybės pagalba gali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka (žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 59 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Tačiau šiuo atveju Komisija tik išnagrino, ar dėl subsidijuoto projekto atsiradę nepatogumai, kaip antai konkurencijos iškreipimas, buvo riboti, o ne tai, ar regiono plėtros nauda, kad ir visai maža, buvo didesnė už šiuos nepatogumus.
- 95 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Komisija buvo numaciusi iki 2007 m. sausio 1 d. patvirtinti kitas gaires, kuriose nurodytų kriterijus, į kuriuos ji atsižvelgs vertindama, ar pagalba buvo būtina siekiant užtikrinti skatinamąjį investicijų poveikį ir ar pagalbos suteikiama nauda didesnė už konkurencijos iškreipimus ir jų poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai (žr. šio sprendimo 13 punktą).
- 96 Todėl ieškovė gali pagrįstai teigti, kad vien ginčijamame sprendime atlikti vertinimai negalėjo leisti Komisijai išsklaidyti visų abejonių dėl aptariamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka atsižvelgiant į EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą. Kaip buvo paminėta šio sprendimo 91 punkte, šios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas reiškia, kad nagrinėjamos priemonės nauda persveria dėl jos kylančius nepatogumus, kurie yra labai riboti (šiuo klausimu žr. 82 punkte minėto Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 67 punktą).
- 97 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog neįvertinusi subsidijuojamo projekto svarbos regiono plėtrai ir padariusi išvadą, kad aptariama pagalba atitinka gaires, kad ji yra suderinama su bendrąja rinka ir kad pati ji privalėjo nepradėti formalios tyrimo procedūros, Komisija ne tik suklydo dėl gairių apimties, bet ir nepasinaudojo savo diskrecija. Todėl ieškovė gali pagrįstai teigti, kad neatsižvelgusi į kriterijus, būtinus atliekant vertinimą, Komisija neišsklaidė visų abejonių dėl aptariamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka.
- 98 Todėl, nesant poreikio vertinti kitų ieškinio argumentų priimtimumo ir spręsti dėl jų pagrįstumo, konstatuotina, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 99 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija ir į bylą įstojusi šalis pralaimėjo bylą, jos turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos sprendimą C (2008) 1107, kuriuo Vokietijos valdžios institucijų numatoma suteikti nacionalinė regioninė pagalba įmonei *Propapier PM2* popieriaus fabrikui statyti Eizenhiutenštate (Brandenburgo šiaurės rytų regionas) skelbiama suderinama su bendrąja rinka (Valstybės pagalba N 582/2007 – Vokietija).**
2. **Priteisti iš Europos Komisijos ir *Propapier PM 2 GmbH* bylinėjimosi išlaidas.**

Azizi

Frimodt Nielsen

Popescu

Paskelbta 2012 m. liepos 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.